

ČERVEN
ČERVENEC
SRPEN 2020

Zpravodaj farnosti Panny Marie Královny a sv. Jiljí v Třeboni

Číslo 6

Červen, červenec, srpen 2020

TOUHA ČLOVĚKA

Prožíváme bezprecedentní období, které je všeobecně nazýváno jako „období koronavirové“. Mnoho nám toto období nečekané zkoušky odhaluje, bere, ale i paradoxně může dát. V měsíci červnu máme před očima Krista, který říká: „*Nebojte se, já jsem s vámi po všechny dny, až do skonání světa.*“ Dovolím si na toto téma s vámi sdílet pár myšlenek.

Zdá se, že největší touhou lidí tohoto světa je dlouhověkost a vitalitou překypující zdraví. Chemický a lékařský průmysl vyvíjí na plné obrátky nové a nové preparáty, aby tuto touhu nasýtil. Připomíná mi to tak trochu dobu známého císaře Rudolfa II., který měl armádu alchymistů mající za úkol, mimo výroby zlata, objevit elixír, který způsobí omládnutí člověka a zachování života.

Lidé dnes dávají spoustu peněz na zaručené preparáty, které zpomalují stárnutí a vrací elán do života. A vidíte, náš Bůh nám vychází vstříc i v této naší nejhlubší touze: „*Já jsem chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít na věky.*“ (J 6,51) Pán nás vede k tomu, abychom se starali především o to, co z člověka nepomijí „*Nejen chlebem živ je člověk, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.*“ (Mt 4,4) Máme lék na život a nevyčísitelnou cenu za něj zaplatil Pán Ježíš. Dává nám jej z lásky k nám a zcela zdarma. Tuto pravdu si musíme stále připomínat, neboť si na to se samozřejmostí zvykneme jako na ostatní běžné věci. Proto v liturgickém roce v církvi slavíme **Slavnost Těla a krve Páně**.

Toužíte skutečně žít z Boha, být jím prostoupeni a vnímat to nejužší spojení s ním? Je tu Eucharistie. „*Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný, a já ho vzkřísím v poslední den. Vždyť mé tělo je skutečný pokrm a má krev je skutečný nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.*“ (J 6, 54-56)

Křesťan nemůže žít jinak, než spojen s Kristem, jinak hyne. Ano, vidíme to často a je to bolestné. První známkou vlašnosti a odpadu od víry a od Boha je nepřijímání svátostí nebo jen minimální přijímání svátostí (jednou dvakrát do roka). Nejdříve opomijí **svátost smíření** (kde Bůh očisťuje a formuje zásadním způsobem vztah člověka k němu a připravuje ho na to, aby mohl být

hoden přijmout eucharistii zbaven těžkého hříchu) a pak **eucharistii** (kdy fyzicky přijímáme živého Boha do svého nitra a spojujeme se s ním). Slábne-li úcta k eucharistii, slábne i vztah k Bohu, slábne přísun milostí. „*Ano, skutečně, říkám vám: Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život.*“ (J 6,53)

Nasměřujme tedy svou touhu po dlouhověkosti a vitalitě správným směrem a zabraňme tomu, aby zestárla a znaveně hynula naše duše. Ať nejsme jako žízní hynoucí poutník, který nevidí, že má pramen živé vody na dosah ruky.

P. Martin

ROZPIS BOHOSLUŽEB VE FARNOSTECH SPRAVOVANÝCH Z TŘEBONĚ

pravidelné bohoslužby

Farnost	Neděle	Všední dny
Třeboň	9.00, 18.30	Út, St, Čt, Pá 18.30 So 9.00 (1.)
Stráž nad Nežárkou	9.00	
Majdalena	11.00	
Chlum u Třeboně	11.00	
Novosedly nad Nežárkou / Mláka*		1. a 3. So **18.00/17.00
Lutová		2. a 4. So **18.00/17.00

** Od jara do podzimu jsou slouženy sobotní mše sv. v poutním kostele v Mláce*

*** Letní / zimní čas, (1.) první sobota v měsíci*

FARNÍ KALENDÁŘ A POZVÁNKY

Pravidelné události:

Středa - Adorace Nejsvětější svátosti vždy od 17.30

První pátek v měsíci - v 17.30 prvopáteční adorace s litaniami k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu

Druhý čtvrtek v měsíci - mše sv. za Mobilní hospic sv. Kleofáše

První svaté přijímání 2020

V neděli 7. června při ranní mši svaté půjde v Třeboni šest dětí k 1. svatému přijímání.

(na fotografii)

Další oznámení a informace:

Příležitost ke **svátosti smíření** je před každou mší sv. v týdnu.

Svátosti křtu, manželství, pomazání

nemocných, duchovní pohovor po osobní domluvě s duchovním správcem nebo farním vikářem.

Před každou mší svatou **modlitba růžence**.

Prohlídky kostela a křížové chodby jsou od pondělí do soboty, vždy od 15.00 hodin.

Římskokatolická farnost Třeboň vydala nové dvě **barevné pohlednice** kostela a Třeboňské madony, které jsou k dostání u kostelníka. Jedna pohlednice stojí 5 Kč.

Termín **Noci kostelů 2020** byl s ohledem na plán uvolňování omezení souvisejících s epidemií koronaviru změněn na pátek 12. června 2020.

PŘÍSPĚT HOSPICI SV. KLEOFÁŠE JE NYNÍ VELMI SNADNÉ

Hospicová péče sv. Kleofáše se připojila do nové sbírky na crowdfundingovém portále Donio.cz. Ten vznikl v roce 2019 a velmi rychle se rozjel a skvěle se přizpůsobil i dnešní době. Každý si může založit sbírku, tedy i neziskovka - a navíc, Donio vám předá 100 % vybrané částky.

„V letošním roce jsme kvůli epidemii museli prozatím pozastavit naši fundraisingovou činnost. Nemůžeme pořádat benefiční představení nebo se účastnit charitativního prodeje. V přímé péči jsme ale neotáleli ani chvíli, naši lékaři a zdravotní sestry jsou pacientům k dispozici 24 hodin denně, 7 dní v týdnu. Abychom dostáli personálním závazkům naší neziskové organizace rozhodli jsme se využít této sbírky,“ uvedla ředitelka hospice Irena Kalná.

Kde vybrané peníze pomohou?

V hospici pracuje celkem 9 zdravotních sester, vybrané peníze pokryjí 0,5 úvazku jedné sestřičky na dobu půl roku. Celkem se jedná o částku 117 900 Kč. Peníze tedy pomohou tam, kde to nejvíce potřebujeme.

Jak se do sbírky zapojit?

Zájemci naleznou potřebné informace na webu hospice a na facebookovém profilu, případně přímo na portále donio.cz: <https://www.donio.cz/pribeh/296>

Děkujeme, že spolu s námi pomáháte pomáhat.

Petra Pfeiferová, Hospicová péče sv. Kleofáše, 776 082 460, petra.pfeiferova@kleofas.cz

DUCHOVNÍ ŽIVOT V DOBĚ EPIDEMIE. OMEZENÍ NEBO VÝZVA?

Milí čtenáři.

Máme za sebou období, které nikdo nečekal, a proto jsme na něj nemohli být připraveni. Vládou zakázané shromažďování více osob a tím nemožnost se scházet společně na bohoslužbách, abychom tak chránili své zdraví a zdraví svých blízkých, mnoho z nás pocíťovalo jako velkou ztrátu a bolest.

I když jsme nemohli jít na bohoslužbu a neviděli jsme se osobně se svou farní rodinou, tak náš duchovní život šel dál. Mohli jsme se přece modlit, děkovat Hospodinu za svůj život a své zdraví a prosit za totéž pro lidi, kteří byli mnohem více ohroženi tím, že žijí v oblastech, kde nákaza tvrdě zasáhla. A ještě jsme měli něco, co dříve lidé postižení podobnou epidemií (a že takových epidemií v minulosti bylo),

neměli. Tím byl internet. Skrz internet jsme se dostali velmi rychle nejen ke zprávám, jak bojují s virem lidé na celém světě, ale také ke zprávám, které nám ukazovaly, kolik solidarity a lásky se po celém světě děje. A co bylo hodně potěšující je to, že se zapojili s velkou silou do solidarity mladí lidé, kteří začali pomáhat nejstarší generaci. Často to byly nekrásnější a nejdojemnější zprávy.

A protože dobré příklady inspirují, tak i nám to rozšiřovalo srdce a mnozí se zapojili do nezištné pomoci tak, jak mohli. Dalším skvělým plusem internetu je, že jsme mohli sledovat bohoslužby online. Děkujeme všem, kteří nám to umožnili a starali se o to, abychom měli mši sv. alespoň tímto způsobem. Nenahradí to sice společné slavení, ale k tomu aby to naše duše povzneslo k Bohu, to bylo moc důležité. Vždyť, koho by kdy v minulosti napadlo, že může ze svého domova každý všední den sledovat mši sv. s papežem?

Další pozitivní výzvou se stalo to, že naše rodinné společenství se posílilo. Prožít Velikonoce v soukromí rodiny se často stalo opravdovou výzvou rodinné církve. Abychom prožili chvíle, kdy si připomínáme Ježíšovo ukřižování a vzkříšení, znamenalo to vynaložit vlastní úsilí. Např. najít si Křížovou cestu a sám si ji zorganizovat, rozhodnout se, jak prožít vigilií v rodině, dát na okno rozsvícenou svíci a obrázek Krista, stejně jako to dělali naši předkové, aby si tak připomněli svou křesťanskou identitu atd. Také jsme mohli požádat kněze o svátost smíření, abychom se očistili a byli připraveni přijmout Boží milost s čistým srdcem.

Všechny tyto věci nám pomáhali směřovat do Božího království a žádný vir nám v tom nemohl a nikdy nemůže zabránit. A co nám ještě toto období ukázalo nebo i naučilo? Ukázalo nám, že když bohužel ubývá kněží, tak je to smutné a víc si jich možná vážíme, ale také více přijímáme spoluzodpovědnost za farní rodinu. Nemůže se zkrátka spolehnout na to, že všechno přijímáme jako servis, ale že může přijít najednou chvíle nebo i doba, kdy k tomu, aby naše duše nestrádala, bude potřeba vlastní iniciativy a abychom mohli přijímat svátosti, budeme muset popojet i hodně kilometrů a nic nebude tak samozřejmé.

A můj osobní dojem z této doby? Já jsem sice nemohla učit náboženství ve škole, ale díky internetu jsem mohla některé věci posílat rodičům, aby je dětem předali. A také jsme pokračovala s přípravou dětí na první svaté přijímání, protože děti jsou s počítačem „jedna ruka“. Takže vir nás sice omezil, ale nezastavil.

A také mám dojem, že to prospělo přírodě. Vidíme méně letadel a více mraků, ze kterých konečně prší, méně provozu na silnici a méně hluku způsobilo, že zpívající ptáci jsou více slyšet a v lese je vidět více zvěře, protože má konečně klid. I když si nikdo z nás nepřeje, aby epidemie tohoto viru nebo jiných virů pokračovaly a ohrožovaly životy a zdraví lidí, tak snad nezapomeneme na vzájemnou solidaritu a začneme více chránit životní prostředí.

Martina Füstová

DĚTSKÝ CHRÁMOVÝ SBOR

Dětský chrámový sbor musel kvůli karanténě přerušit svou činnost. Paní učitelka Zabranská ale nezahálí, roztřídila všechny noty a připravuje repertoár na další školní rok.

Pravidelné schůzky se budou konat od září opět ve středu od 15 do 16:30 hodin. Těšíme se na setkání s našimi zpěváky a rádi uvítáme i nové členy ve věku 6 - 17 let.

Erika Suchanová

ČESKÉ KŘESŤANSKÉ AKADEMII JE 30 LET

Česká křesťanská akademie letos v únoru oslavila 30 let od začátku svého působení a 17 let od vzniku místní skupiny v Třeboni. Jejím posláním je v křesťanském duchu pomáhat rozvoji svobodné české společnosti v oblasti kultury, filozofie, historie a etiky zvláště. Naše sdružení je otevřeno nejenom křesťanům všech církví, ale především lidem, kteří cítí odpovědnost za uplatňování křesťanských kulturních a morálních hodnot ve společnosti.

Českou křesťanskou akademii tvoří více než 1800 individuálních členů, kteří jsou sdruženi po celé vlasti do 78 místních skupin podobných naší třeboňské. Třeboňská skupina je sice nepočetná, ale svojí aktivitou patří mezi nejvíce činné ze všech. Během doby naší činnosti jsme uspořádali 72 přednášek, 9 diskuzních „kulatých stolů“ k společensky závažným tématům, několik poznávacích výletů po regionu a také řadu hudebních a duchovních setkání pro starší a hendikepované spoluobčany (např. v zařízeních sociální péče apod.).

Česká křesťanská akademie na celorepublikové úrovni nejprve pořádala tématicky zaměřená odborná kolokvia pod názvem *Laboratoř dialogu*, zatímco nyní každoroční *Fóra dialogu* pro širokou veřejnost, kde na velmi aktuální téma vystupuje několik panelistů, kteří v široké diskuzi hovoří s účastníky fóra a nabízejí otevřený a přátelský prostor pro vnitrocírkevní dialog. Tyto akce jsou velmi navštěvované a jejich záznamy si můžete poslechnout na webu: <https://www.youtube.com/user/ckakademie>

Česká křesťanská akademie sídlí v emauzském klášteře v Praze (Vyšehradská 49, 128 00 Praha 2 - tel. 224 917 210, e-mail: cka@krestanskaakademie.cz). Místní skupinu v Třeboni zastupuje RNDr. Lukáš Šimek (e-mail: simeklukas@seznam.cz). Každý kdo má zájem o podrobnější informace, chce přispět k obohacení naší práce, je upřímně vítán.

Lukáš Šimek

BŮH V PŘÍMÉM PŘENOSU

Myslím, že nejsem zdaleka jediný, koho výjimečný stav a s ním spojená opatření vedla k zamyšlení co je v životě důležité. Na toto téma zaznělo v médiích a na internetu již mnoho zajímavého i myšlenkově hlubokého, stejně tak jako úsměvného, či názorově zcela mimo. Bylo velmi zajímavé sledovat, jak se k tomu staví vaše okolí, jak se profiluje jeho hodnotová orientace pod tíhou rozličných omezení a forem nesvobody. Naprostým překvapením pro všechny praktikující křesťany, byl striktní zákaz bohoslužeb za účasti veřejnosti. Mnozí hledali odpověď na otázku, co nám tímto chce Bůh říci? Jak se máme zachovat my, kteří jsme uvěřili v toho, který nezemřel, ale žije a smrt, ani koronavirus, nad ním již nemá vládu? S velkými rozpaky jsem sledoval církev, která místo aby se semkla v péči o své a ztracené duše a na prvním místě měla za cíl jejich spásu, se poslušně distancovala od živého společenství, přestala hledat osobní projevy lásky a služby a přenesla Boha do přímého přenosu, ale nikoli autenticky ve svátostech, ale zprostředkovaně na televizní obrazovky.

Když se postupně uvolňovala pouta karantény a paradoxně při tom dostaly přednost obchodní centra a hobby markety před kostely a veřejnými bohoslužbami, navíc těsně před velikonočními svátky, pečlivě jsem si přečetl rozhodnutí vlády v aktuálním znění a zjistil, že pod individuální duchovní službou, která byla od samého počátku výjimečného stavu ve výjimkách, se mohl odvíjet jiný obraz a život církve, než jakému jsme byli v mnoha případech svědky. Na otázku proč jsou děti světa prozíravější, než děti světla, jsem si odpověděl: "Protože mají víru a přesvědčení o své pravdě a hlavně odvahu ji prosazovat!"

Pak už bylo snadné najít motivaci a způsob, jak přistoupit k plánovanému velikonočnímu hrkání v Třeboni, které letos sice proběhlo bez publika, ale o to víc se stalo součástí velikonočního poselství. Závěrečné žehnání městu v průvodu s eucharistickým Kristem o Velikonoční neděli, které bylo inspirováno radostí, že Pán i jeho církev vstává z mrtvých, bylo skutečným zážitkem, který mi dal odpovědi na další vlnu otázek, jež sice přicházely, ale již neměly tu hrozivou sílu.

S přáním hezkého léta

za spolek Žít Třeboní Aleš Kratochvíl

POZVÁNKA NA NOC KOSTELŮ 12. ČERVNA 2020

KOSTEL PANNY MARIE KRÁLOVNY A SV. JILJÍ

Program 2020

18.30 – 19.30 Mše svatá, s varhanním doprovodem

19.30 – 19.40 Zahájení Noci kostelů 2020, pozvánka na program

19.40 – 20.00 Autorské čtení: Petr Kukul

20.00 – 20.15 Akordeonový koncert: Vojtěch Pumpř

20.15 – 21.00 Volný prostor

Volná prohlídka kostela, křížové chodby, rajske zahrady

Prohlídky s průvodcem: presbytář, sakristie, chór a varhany, zastavení křížové cesty

21.00 – 21.15 Varhanní koncert: Jan Zabranský

21.15 – 21.30 Jaroslav Seifert: Prsten Třeboňské madoně

Báseň J. Seiferta, nositele Nobelovy ceny za literaturu, v setmělém kostele přednese Jan Ouška

21.30 – 21.45 Varhanní koncert: Matěj Suchan, Zpěv: Erika Suchanová

22.00 Ukončení Noci kostelů 2020, Slovo na cestu

Změna programu vyhrazena

Noc kostelů 2020 je připravena v souladu s platnými pravidly a opatřeními souvisejícími s epidemií COVID-19. Žádáme všechny návštěvníky o jejich dodržování.

PODĚKOVÁNÍ

Letošní velikonoce jsme nemohli z důvodu pandemie společně prožít a oslavit osobní účastí v kostele, ale prostřednictvím techniky jsme se duchovně spojili s našimi kněžími a sledovali velikonoční bohoslužby a obřady z našeho kostela na youtube kanálu. Tyto přenosy se konaly díky obětavému nasazení manželů Eriky a Petra Suchanových, za což jim patří velké díky.

LINKA POMOCI MATKY TEREZY

Potřebujete se setkat s knězem ?
Vrátili jste se z nemocnice domů a rádi byste přijali sv. přijímání nebo
další svátosti ?
Ocitli jste se v nemocnici ?
Chcete si prostě promluvit ? Nebojte se zavolat!
LINKA POMOCI MATKY TEREZY 24 hodin denně 778 558 595

TŘEBOŇSKÉ KOSTELNÍ ZVONY – pokračování

S příchodem 20. století již přestal být zvonům největším nepřítelem oheň a stal se jím sám člověk, potažmo válka. Z důvodu nedostatku barevných kovů byly zvony zabavovány a roztavovány a takto získaná zvonovina posloužila k výrobě nových děl nebo jiných potřeb. Netýkalo se to naštěstí všech zvonů, úřední výnosy definovaly (byť přísně - většina zvonů svému osudu neušla) požadované parametry. Na jejich základě se jednotlivé zvony vyčleňovaly do kategorií podle stáří, umělecké hodnoty a samozřejmě množství získatelné zvonoviny. Ke každému zabavenému zvonu byly pořizovány záznamy, podle nichž měly být později ulity nové zvony. Avšak především totalitní moc po skončení druhé světové války těmto snahám příliš nepřála a mnoho kostelů tak zůstalo zcela nebo částečně ochuzeno. Úryvky z katolického tisku Hlas lidu ze dne 21. 8. 1916 a třeboňské farní kroniky ze stejné doby nám umožňují poznat, jak na tyto činy reagovalo tehdejší smýšlení:

„Již nebudou nám zvonky naše zníti“

„ ... Tak válečný osud postihl i kovové svědky dávných dob. Se štíhlých vysokých věží i nízkých vížek se dívaly zvony na ruch a šum světa, který pod nimi plynul. A kovové jejich srdce jako by cítilo a sdílelo radosti i žaly lidu. (...) Když některý z osadníků dokonal běh svého života a nesen byl na svaté pole, tu lkal a plakal starý zvon na věži s věřícími. A v neděle a svátky i všední den zvaly stříbrnými zvuky v ladných akordech zvony lid, aby přišel pokořit se Pánu. Šťasten byl náš venkov i města, když byl slyšen tento zvoucí hlas a lid ve svátečním úboru i pestrém kroji šel čerpat do chrámu útěchy i síly. (...) Nastaly neblahé dny bouří a svárů, špatná hesla zapalována a lid kořil se modlám. (...) Zvony dále zpívaly svoji věkovitou píseň, srdce jejich bolestí lkal a pukalo, když v divé vášni zněl křik: „Zničte tu hanebnici!“ (...) Tehdy vypukla válka... Mnozí z těch, kteří nechtěli slyšeti hlas zvonů, šli do sebe při rachotu děl a duše jejich se vzkřísila. Až se vrátí a nebudou už slyšeti harmonického zvuku zvonů, který od mládí slýchali, bude to jistě pobídkou k vážným úvahám“.

„10/8 (...) Již dříve se proslýchalo, že budou rekvírovány zvony, nařizeny byly soupisy s udání stáří a váhy zvonů, konečně nařizeno, že se musí jistá váha zvonoviny z každého vikariátu odvésti. 20/9 přišli vojáci se stavitelem Teverným, vykázkali se nařizováním a instrukcemi a o 1/2 II dopoledne naposled na rozloučenou zazněly naše krásné zvony. Pak začal ten vandalismus. Zvony vybijeny nahoře, poněvadž okna k sundání jsou příliš úzká. Bylo to pro nás všechny slyšet, ty rány do věnců zvonů, srdcervoucí, jakoby ty zvony lkaly, že nás musí opustiti. Lidé plakali, kleli, hubovali, ale pomoci nebylo. Dva dny to trvalo, než je rozbily. Následkem vzetí zvonů přestaly bít i hodiny, odbily naposled snad celé naší říši, nešťastnému Rakousku, čili jak lidé říkali, je těmi vzatými zvony odzvoněno Rakousku. Škoda našich zvonů, měly nádherný hlas, Třeboň si asi už nikdy k takovým zvonům nepomůže. Běda těm, kteří tuto velkou zodpovědnost na sebe vzali.“

V příštím vydání zakončíme tuto historickou sérii příběhem o meziválečných zvonech v Třeboni, jejich zrekvírování a konečně pořízením současných zvonů.

David Titl

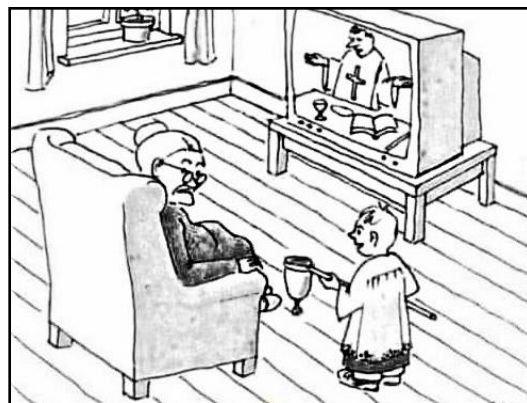
PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Babička vezme vnuka do kostela a všechno mu ukazuje. Pak se zastaví před oltářem a modlí se. Vnuka zaujme červená barva věčného světla: „Babí, kdy tam konečně naskočí zelená, abychom mohli jít dál?“

Nedělní kázání se nekonečně vleklo.
Kněz dramaticky pravil: „Co ještě mohu říci?“
Z lavice se tiše ozvalo: „Amen?“

„Víš, co vznikne, když paní katechetku přejede parní válec?“
„Svatý obrázek.“

Dotaz na facebooku: „Nevíte někdo, jak dlouho nemám nikoho pouštět do bytu, když jsem v karanténě?“
Manželka už dva dny buší na dveře a mě už to celkem otravuje.“

Vydává Římskokatolická farnost Třeboň, Husova 142/II, 379 01 Třeboň - pro vnitřní potřebu
Kontakt na duchovního správce: P. Mgr. Martin Bětuňák; tel. 605 446 007

<http://www.trebon.farnost.cz>

Kontakt do redakce: Marie Košinová; 1kosinova@seznam.cz

(Právo na úpravu a krácení příspěvků vyhrazeno.)

Výrobní náklady jednoho výtisku činí 10 Kč.